



**DECIZIA nr. 000/05.2019**

privind soluționarea contestației formulate de  
**persoana fizică X,**  
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală -  
Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor  
sub nr. 000/2019

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice, asupra contestației formulate de **persoana fizică X.**

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2018, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2018 de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice din cadrul A.N.A.F, având ca obiect suma de 000 lei, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de nedeclarare.

Față de data comunicării actului administrativ fiscal contestat, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, fiind transmisă către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de persoana fizică X.

**I. Persoana fizică X contestă Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2018, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2018 de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice, pentru următoarele considerente:**

Persoana fizică X susține că sumele de bani în cuantum de 000 lei cu care a împrumutat societatea Y la care deținea, în perioada verificată, calitatea de administrator și unic asociat, provin din împrumuturi contractate de la mama sa Z, tatăl său V, nașul său W și soacra sa U.

Totodată, persoana fizică X susține că organele de verificare fiscală nu au ținut cont de relația strânsă dintre părțile litigante ce rezultă din legăturile de familie, motiv pentru care s-a aflat în imposibilitatea morală de preconstituire a unor dovezi scrise în legătură cu împrumuturile contractate de acesta.

1. În ceea ce privește împrumuturile acordate de către persoana fizică Z, în suma totală de 000 lei, contestatarul susține că în mod eronat organele de verificare fiscală nu au luat în considerare tot împrumutul primit de persoana fizică Z de la o societate bancară, în condițiile în care pe lângă suma de 000 euro reținută drept împrumut de către organele de verificare fiscală, persoana fizică Z a mai contractat și un împrumut în cuantum de 000 euro, așa cum reiese din actele adiționale transmise.

În același timp, persoana fizică contestatară susține că nu era obligat, prin lege, să facă dovada depozitării și conservării sumelor împrumutate de către mama acestuia, persoana fizică Z, de la o societate bancară și totodată, a fost în imposibilitatea morală de a întocmi un înscris cu privire la sumele împrumutate de acesta de la mama sa, în sensul prevăzut de art. 309 alin. (4) pct. 1 din Codul de procedură civilă, completat cu art. 3 din Codul de procedură fiscală.

De asemenea, persoana fizică X susține că a depus o declarație dată de mama sa în data de 29.06.2018, prin care aceasta a declarat că i-a împrumutat suma de 000 lei, însă nu a fost luată în considerare de organele de verificare fiscală drept înscris doveditor al împrumutului.

2. În ceea ce privește împrumuturile acordate de către persoana fizică V, tatăl acestuia, contestatarul susține că nu a întocmit niciun înscris cu privire la împrumuturile în suma de 000 lei, data fiind legătura de rudenie.

Însă, contestatarul susține că a depus organelor de verificare fiscală, o declarație din data de 28.06.2018, prin care persoana fizică V menționează că i-a împrumutat suma de 000 lei, însă nu a fost luată în considerare.

Totodată, contestatarul susține că prin documentele prezentate a făcut dovada sumelor mari încasate de persoana fizică V cu care avea posibilitatea să-l împrumute, organele de verificare fiscală constatând în mod eronat faptul că persoana fizică V a achiziționat un imobil în anul 2016, motiv pentru care nu mai deținea sume de bani cu care să realizeze împrumutul.

3. În ceea ce privește împrumuturile acordate de către persoana fizică W, nașul său, contestatarul susține că în data de 28.06.2018, a transmis organelor de verificare fiscală o declarație prin care persoana fizică W menționează că i-a împrumutat suma de 000 lei, însă nu a fost luată în considerare, în condițiile în care din documentele justificative depuse la

dosarul cauzei (respectiv adeverințe privind impozitul pe venit obținut pentru anii 2015 și 2016 și o adeverință privind plățile emisă de societatea X pentru perioada anul 2014) reiese că împrumutătorul deținea suficiente venituri pentru a justifica suma împrumutată.

4. În ceea ce privește împrumuturile provenite de la C.A.R., contestatarul susține că deși a depus documente justificative, acestea nu au fost luate în considerare de organele de verificare fiscală.

De asemenea, contestatarul susține că legea nu condiționează ca un împrumut să fie acordat doar prin transferuri bancare.

Totodată, acesta susține că avea obligația de a proba cu documente justificative veniturile sale și nu ale altor persoane.

Mai mult, consideră că organele de verificare fiscală nu au dovedit contrariul, respectiv că sumele de bani produse de părinții săi ar fi fost folosite cu altă destinație între timp și nu ar mai fi avut disponibilități bănești pentru acordarea împrumuturilor.

5. În ceea ce privește suma de 000 lei primită cu ocazia cununiei, a botezului și a nunții sale, persoana fizică contestată susține că nu deține documente justificative pentru achiziția produselor servite în cadrul acestor evenimente, în condițiile în care persoana fizică Z, mama acestuia, în calitate de proprietar al localului unde au avut loc evenimentele mai sus menționate i-a pus la dispoziție atât spațiul de închiriat, cât și meniul servit.

În același timp, persoana fizică X susține că sumele rezultate din evenimentele mai sus menționate nu trebuiau declarate, atâta timp cât nu exista nicio dispoziție în acest sens în materie fiscală, iar aceste sume nu erau impozabile, acesta fiind și motivul pentru care nu au fost depuse în bancă, fiind folosite pentru creditarea societății Y.

Având în vedere cele menționate, persoana fizică X solicită anularea Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2018, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr.000/2018.

**II. Prin Raportul de verificare fiscală nr. 000/2018, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2018, organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice au constatat următoarele:**

Persoana fizică X a declarat că la începutul perioadei supuse verificării situației fiscale personale, deținea sold de numerar, astfel: în anul 2014, suma de 000 lei provenită din evenimentele familiale desfășurate în perioada 2010 – 2011 (cununie, botez, nuntă).

Organele de verificare fiscală au constatat că, în ceea ce privește suma de 000 lei declarată ca fiind provenită din evenimente, nu au fost prezentate documente justificative sau mijloace de probă în sensul prevăzut de art. 55

din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, declarațiile celor trei persoane fizice (A, B, C), depuse de persoana fizică verificată, confirmând doar desfășurarea evenimentelor familiale și estimarea numărului de invitați, fără să facă dovada obținerii și depozitării pe parcursul anilor a sumelor menționate de persoana fizică verificată ca sold de numerar la începutul și sfârșitul anilor fiscali verificați.

Pe de altă parte, faptul că mama sa, deținea restaurantul în care s-au desfășurat evenimentele, locație de altfel închirată unei alte persoane juridice, conform declarațiilor scrise ale persoanei fizice X, nu justifică lipsa documentelor privind organizarea cununiei, nunții și botezului, respectiv contracte, facturi, bonuri fiscale încheiate/emise de terți colaboratori.

Mai mult, faptul că aceste sume obținute din cununie, nuntă, botez nu trebuiau declarate, nu justifică lipsa documentelor care să facă dovada acumulării, depozitării și utilizării sumelor, în condițiile în care persoana fizică verificată susține că mai contractează și alte credite, în același scop, al investiției în societatea Y, deși suma declarată ca obținută din cele 3 evenimente familiale i-ar fi fost suficientă pentru aceste investiții.

De asemenea, persoana fizică X a declarat ca sumele cheltuite în cursul anilor 2014, 2015 și 2016 provin din împrumuturi primite, de la diverse persoane fizice, respectiv mama sa, V, W și U.

Urmarea verificării situației fiscale personale, având în vedere că persoana fizică X nu a prezentat documente care să justifice proveniența sumelor declarate ca fiind deținute în numerar la începutul și sfârșitul anilor fiscali verificați sau a împrumuturilor contractate de la terțe persoane fizice (rude), iar în conformitate cu art. 73 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, sarcina probei revine contribuabilului, organele de verificare fiscală nu au luat în considerare sumele declarate de persoana fizică verificată drept intrări de numerar, în cursul anilor fiscali 2014, 2015, 2016, precum și a soldului inițial declarat la începutul și sfârșitul anilor fiscali verificați, în stabilirea situației fiscale personale aferente anilor 2014, 2015 și 2016. Astfel organele de verificare fiscală nu au luat în considerare ca sursă de fonduri pentru împrumuturile acordate de persoana fizică verificată societății Y, următoarele:

- suma de 000 lei (000 lei în anul 2014, 000 lei în anul 2015 și 000 lei în anul 2016) declarată ca fiind împrumutată de la persoana fizică Z, mama acestuia;

- suma de 000 lei (000 lei în anul 2014 și 000 lei în anul 2016), declarată ca fiind împrumutată de la persoana fizică X, tatăl acestuia;

- suma de 000 lei (000 lei în anul 2014 și 000 lei în anul 2016), declarată ca fiind împrumutată de la persoana fizică W, nașul acestuia.

Totodată, conform Declarației de patrimoniu și venituri nr. 000/02.07.2018 și a Notei explicative nr. 000/06.06.2018, persoana fizică X a declarat intrări de numerar aferente unor împrumuturi contractate de la C.A.R., astfel: în anul 2015 – 000 lei, iar în anul 2016 – 000 lei și a depus în acest sens adeverința nr. 000/2018 emisă de C.A.R, privind contractul nr. 000/25.02.2015, în valoare de 000 lei, încheiat de soția persoanei fizice verificate, adeverința nr. 000/2018 emisă de C.A.R privind contractul nr. 000/25.02.2015, în valoare de 000 lei, încheiat de persoana fizică X și adeverința nr. 000/2018, emisă de C.A.R, privind contractul nr. 000/27.05.2016, în valoare de 000 lei, încheiat de persoana fizică U, soacra persoanei fizice verificate.

Organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică verificată nu face dovada prin documente justificative sau alte mijloace de probă relevante a propriilor susțineri și nu au luat în considerare la rubrica intrări de fonduri din formularul „Metoda sursei și utilizării fondului”, pentru anul 2015 suma de 000 lei, iar pentru anul 2016 suma de 000 lei, sume menționate de persoana fizică X ca intrate de la C.A.R..

Prin urmare, din documentele și informațiile puse la dispoziție de persoana fizică verificată sau obținute de organul fiscal pe parcursul verificării situației fiscale personale, organele de verificare fiscală au constatat faptul că persoana fizică X a utilizat în perioada 01.01.2014 – 31.12.2014, respectiv 01.01.2016 – 31.12.2016, dintr-o sursă neidentificată de către aceștia, fonduri în cuantum de 000 lei, reprezentând împrumut acordat societății Y și cheltuieli personale efectuate în numerar (anul 2014, în cuantum de 000, reprezentând împrumut persoană juridică și cheltuieli personale de trai efectuate în numerar, în anul 2016, în cuantum de 000 lei, reprezentând împrumut persoană juridică și cheltuieli personale de trai efectuate în numerar). De asemenea, pentru anul 2015, nu a fost ajustată baza impozabilă.

Totodată, organele de verificare fiscală au calculat pentru impozitul pe venit stabilit suplimentar în cuantum de 000 lei, obligații fiscale accesorii în cuantum de 000 lei, respectiv dobândă în cuantum de 000 lei, penalități de întârziere în cuantum de 000 lei și penalități de nedeclarare în cuantum de 000 lei.

**III. Luând în considerare constatările organelor de verificare fiscală, motivele prezentate de persoana fizică, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de verificare fiscală, se rețin următoarele:**

**Referitor la impozitul pe venit stabilit suplimentar în sumă de 000 lei și accesoriile aferente în sumă de 000 lei stabilite prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea**

**situației fiscale personale nr. 000/2018, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod corect organele de verificare fiscală au stabilit obligații suplimentare aferente perioadei 01.01.2014-31.12.2014 și perioadei 01.01.2016-31.12.2016, în condițiile în care persoana fizică verificată nu face dovada cu documente a sursei fondurilor utilizate pentru creditarea societății Y.**

**În fapt**, urmare verificării situației fiscale la persoana fizică X, organele de verificare fiscală au constatat că a utilizat fonduri dintr-o sursă neidentificată în cuantum total de 000 lei, din care în anul 2014, în cuantum de 000 lei, iar în anul 2016, în cuantum de 000 lei, pentru împrumutul acordat societății Y și cheltuieli personale de trai efectuate în numerar.

Persoana fizică X a declarat că la începutul perioadei supuse verificării deține sold de numerar în suma de 000 lei, sumă provenită din evenimentele familiale desfășurate în perioada 2010 – 2011 (cununie, botez, nuntă). Totodată, a declarat că sumele cheltuite în cursul anilor 2014, 2015 și 2016 pentru împrumuturile acordate societății Y, provin din împrumuturi primite de la diverse persoane fizice, respectiv: suma de 000 lei de la persoana fizică Z, suma de 000 lei de la persoana fizică V, suma de 000 lei de la persoana fizică W și de asemenea din împrumuturi contractate de la C.A.R., respectiv în anul 2015 – 000 lei, iar în anul 2016 – 000 lei.

În urma verificării situației fiscale personale, organele de verificare fiscală au constatat următoarele:

- în ceea ce privește suma de 000 lei declarată ca provenită din evenimente, nu au fost prezentate documente justificative sau mijloace de probă în sensul prevăzut de art. 55 din Legea nr. 207/2015, privind Codul de Procedură Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care să facă dovada obținerii și depozitării pe parcursul anilor a sumelor menționate de persoana fizică X ca sold de numerar la începutul și sfârșitul anilor fiscali verificați;

- în ceea ce privește suma de 000 lei, declarată ca împrumutată de la cele trei persoane fizice, respectiv Z (suma de 000 lei), V (suma de 000 lei) și W (suma de 000 lei), nu au fost prezentate documente justificative/mijloace de probă care să probeze susținerea declarațiilor persoanei fizice contestate, proveniența sumelor, fluxul de numerar dintre creditor și debitor, coroborat cu faptul că veniturile obținute de persoanele împrumutătoare nu justifică acumularea și depozitarea sumelor împrumutate;

- în ceea ce privește împrumuturile de la C.A.R., nu au fost prezentate documente justificative sau alte mijloace de probă relevante a susținerilor persoanei fizice X, astfel organele de verificare fiscală nu au luat în considerare pentru anul 2015 suma de 000 lei, iar pentru anul 2016 suma de 000 lei.

Astfel, având în vedere că persoana fizică X nu a prezentat documente care să justifice proveniența sumelor declarate ca fiind deținute în numerar la începutul și sfârșitul anilor fiscali verificați sau a împrumuturilor contractate de la terțe persoane fizice (rude), iar în conformitate cu art. 73 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, sarcina probei revine contribuabilului, organele de verificare fiscală nu au luat în considerare sumele declarate de persoana fizică contestatară drept intrări de numerar, în cursul anilor fiscali 2014, 2015, 2016, precum și a soldului inițial declarat la începutul și sfârșitul anilor fiscali verificați, în stabilirea situației fiscale personale aferente perioadei 2014 - 2016.

Prin urmare, organele de verificare fiscală au stabilit impozitul pe venit datorat de persoana fizică X pentru perioada impozabilă 01.01.2014-31.12.2014 și perioada 01.01.2016-31.12.2016, în sumă de 000 lei, corespunzător bazei de impozitare în cuantum de 000 lei. Totodată, au calculat pentru impozitul pe venit stabilit suplimentar, obligații fiscale accesorii în cuantum de 000 lei, respectiv dobândă în cuantum de 000 lei, penalități de întârziere în cuantum de 000 lei și penalități de nedeclarare în cuantum de 000 lei.

**În drept**, sunt aplicabile prevederile art. 138 alin. (10), alin. (11) și alin. (12), art. 145 alin (1) și alin. (2) și art. 146 alin. (1) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

*"ART. 138: (10) Cu ocazia verificării situației fiscale personale, organul fiscal central stabilește veniturile obținute de persoana fizică în cursul perioadei verificate. În acest scop organul fiscal central utilizează metode indirecte de stabilire a veniturilor, aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F.*

*(11) În cazul în care există diferențe între veniturile stabilite potrivit alin. (10) și veniturile declarate de persoana fizică, organul fiscal central solicită persoanei fizice informații și documente pentru clarificarea diferenței.*

*(12) Organul fiscal central apreciază asupra metodei indirecte folosite și a întinderii acesteia, în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia."*

**"ART. 145 Raportul de verificare**

*(1) Rezultatul verificării situației fiscale personale se consemnează într-un raport scris în care se prezintă constatările din punct de vedere faptic și legal.*

*(2) La raportul privind rezultatele verificării se anexează documentele care au stat la baza constatărilor, documentele întâlnirilor și orice alte acte care au legătură cu constatările efectuate în cauză. Documentele*

*prezentate de persoana fizică verificată se predau organului fiscal central, sub semnătură.”*

*”ART. 146 Decizia de impunere:*

*(1) Raportul prevăzut la art. 145 stă la baza emiterii deciziei de impunere sau, după caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajustează baza de impozitare.[...]*

*(3) În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele și informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare sunt incorecte, incomplete, false sau dacă persoana fizică verificată refuză, în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organul fiscal central stabilește baza de impozitare ajustată pentru impozitul pe venit și emite decizia de impunere.”*

*coroborate cu prevederile art. 1, art. 34 și art. 35 din O.P.A.N.A.F. nr. 3733/2015 pentru aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora, care stipulează:*

*”ART. 1: Verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit, prevăzută la art. 138 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul de procedură fiscală, reprezintă ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale având ca obiect examinarea totalității drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a oricăror altor elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate.*

*ART. 34: Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit se au în vedere următoarele:*

- a) documentele/informațiile prezentate de persoana fizică verificată;*
- b) documentele/informațiile deținute sau obținute de organul fiscal referitoare la veniturile, cheltuielile, patrimoniul și fluxurile de trezorerie ale persoanei fizice verificate;*
- c) informații oficiale publicate de autorități sau de instituții publice;*
- d) oricare alte documente sau informații relevante pentru stabilirea bazei impozabile;*
- e) declarațiile fiscale depuse de persoana verificată sau de plătitori.*

*ART. 35: La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei impozabile, organul fiscal are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, exercitându-și dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității.”*

*Se reține că, organele de verificare fiscală, la stabilirea stării de fapt fiscale a examinat toate drepturile și obligațiile de natură patrimonială, fluxurile de trezorerie și alte elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale a persoanei fizice verificate, conform procedurilor în vigoare. Pentru verificarea situației fiscale a persoanelor fizice și determinarea în mod*



corect a bazei impozabile în practică se utilizează mai multe metode indirecte, dintre care metoda sursei și utilizării fondului care constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă impozitării.

Mai mult, conform prevederilor art. 79<sup>1</sup> din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile pentru perioada verificată 01.01.2014-31.12.2015:

*”ART. 79<sup>1</sup>: Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.”*

Totodată, conform prevederilor art. 117 din Legea nr. 227/2015, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile pentru perioada verificată 01.01.2016-31.12.2016:

*“ART. 117 Definirea și impozitarea veniturilor a căror sursă nu a fost identificată:*

*Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.”*

Conform prevederilor legale invocate, pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit organul fiscal are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, consemnând rezultatul verificărilor într-un raport scris.

Se reține că, pentru diferențele de fonduri cu sursă neidentificată din perioada verificată, organul fiscal este îndreptățit să impună baza impozabilă stabilită suplimentar cu cota de 16%, emițând în acest sens decizie de impunere.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Organele de verificare fiscală au efectuat verificări privind situația fiscală personală a persoanei fizice X, aferentă perioadei 2014-2016, stabilind că:

Persoana fizică X a declarat că la începutul perioadei supuse verificării situației fiscale personale, deținea sold de numerar, în anul 2014, suma de 000 lei provenită din evenimentele familiale desfășurate în perioada 2010 – 2011 (cununie, botez, nuntă).

De asemenea, a mai declarat ca sumele cheltuite în cursul anilor 2014, 2015 și 2016 provin din împrumuturi primite, de la diverse persoane fizice, respectiv suma de 000 lei (din care 000 lei în anul 2014, 000 lei în anul 2015

și 000 lei în anul 2016) de la persoana fizică Z, mama acestuia, suma de 000 lei (din care 000 lei în anul 2014 și 000 lei în anul 2016), de la persoana fizică X, tatăl acestuia, suma de 000 lei (din care 000 lei în anul 2014 și 000 lei în anul 2016), de la persoana fizică W, nașul acestuia.

Totodată, conform Declarației de patrimoniu și venituri nr. 000/02.07.2018 și a Notei explicative nr. 000/06.06.2018, persoana fizică a declarat intrări de numerar aferente unor împrumuturi contractate de la C.A.R., astfel în anul 2015 – 000 lei, iar în anul 2016 – 000 lei și a depus în acest sens adeverința nr. 000/2018 emisă de C.A.R. privind contractul nr. 000/25.02.2015, în valoare de 000 lei, încheiat de soția persoanei fizice X, adeverința nr. 000/.2018 emisă de C.A.R. privind contractul nr. 000/25.02.2015, în valoare de .000 lei, încheiat de persoana fizică X și adeverința nr. 000/2018, emisă de C.A.R, privind contractul nr. 000/27.05.2016, în valoare de 000 lei, încheiat de persoana fizică U, soacra persoanei fizice contestatare.

Organele de verificare fiscala au constatat că persoana fizică X nu a prezentat documente care să justifice proveniența sumelor declarate ca fiind deținute în numerar la începutul și sfârșitul anilor fiscali verificați sau a împrumuturilor contractate de la terțe persoane fizice (rude) și nu au luat în considerare sumele declarate de persoana fizică X drept intrări de numerar, în cursul anilor fiscali 2014, 2015, 2016, precum și a soldului inițial declarat la începutul și sfârșitul anilor fiscali verificați.

a) În ceea ce privește împrumuturile în quantum total de 000 lei, de la persoana fizică Z (mama acestuia), organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Organele de verificare fiscală au constatat ca persoana fizică X, prin Nota explicativă nr. 000/06.06.2018, susține faptul că în cursul perioadei 01.01.2014 – 31.12.2016, a primit, în tranșe, de la mama sa, suma de 000 lei, respectiv 000 lei în anul 2014, 000 lei în anul 2015 și 000 lei în anul 2016 și a prezentat odată cu Declarația de Patrimoniu și Venituri nr. 000/02.07.2018, o declarație a mamei sale, din data de 29.06.2018, prin care acestea precizează că în cursul anului 2014, a împrumutat fiului său suma de 000 lei, provenind din economii proprii și credite bancare de la o societate bancara, prezentând în anexă un grafic de rambursare generat la data de 07.02.2018, aferent contractului de credit nr. 000./2006 precum și un grafic de rambursare aferent contractului de credit uz personal, respectiv anexa nr. 1 la actul adițional nr. 000/22.03.2007, la contractul de credit nr. 000/05.10.2006, acordat de aceeași instituție bancară la data de 22.03.2007, în valoare de 000 euro.

Din analiza documentelor puse la dispoziție de persoana fizică X, respectiv contract de credit nr. 000/05.10.2006, act adițional nr. 000/22.03.2007, act adițional nr. 000/15.06.2007, rezultă că mama sa a

împrumutat în anul 2006, respectiv 2007, de la o societate bancară, suma de 000 euro, creditul inițial fiind în cuantum de 000 euro, suplimentat ulterior prin cele două acte adiționale cu sumele de 000 euro, respectiv 000 euro.

Or, se reține ca pe de o parte, persoana fizică Z s-a împrumutat de la bancă în perioada 2006-2007 și nu a făcut dovada că mai deținea sumele respective la data acordării împrumuturilor, respectiv 2014 și 2015, iar pe de altă parte având în vedere frecvența suplimentării sumelor de bani contractate de persoana fizică Z (din 3 în 3 luni), cu sume în cuantum ridicat, acest comportament fiscal indică o nevoie acută de lichidități, nicidecum o angajare de credite cu scopul retragerii sumelor de bani și depozitării pe o perioadă îndelungată de timp.

Mai mult, graficul de rambursare, depus la dosarul cauzei de persoana fizică contestatară, generat la data de 07.02.2018, nesemnlat de părțile contractante, nu certifică acordarea unui împrumut către mama sa din partea societății bancare, ci doar o simplă simulare, cu atât mai puțin transferul sumelor de bani către persoana fizică X, indicate drept sursă de fonduri pentru o parte din împrumuturile acordate, mai departe, societății Y.

Totodată, organele de verificare fiscală, din analiza informațiilor furnizate de aplicațiile informatice ale A.N.A.F au constatat că mama persoanei fizice verificate a obținut venituri anuale modice din salarii și cedarea folosinței bunurilor.

Mai mult, din informațiile obținute din baza de date A.N.A.F. – Agenția Națională de Cadastru și Publicitate, reiese că în perioada anterioară acordării sumei, mama persoanei fizice verificate nu a înstrăinat bunuri imobile care să justifice deținerea unor sume la nivelul celor acordate, respectiv 000 lei.

Prin urmare, se reține că persoana fizică contestatară nu a prezentat mijloace de probă doveditoare în susținerea declarațiilor, a fluxului de numerar dintre creditor și debitor și totodată se reține lipsa veniturilor persoanei fizice contestate în perioada verificată, precum și veniturile modice obținute în perioada declarată de restituire a sumelor de bani, astfel organele de verificare fiscală, în mod corect, nu au luat în considerare împrumutul în sumă de 000 lei de la persoana fizică Z.

b) În ceea ce privește împrumuturile în cuantum de 000 lei, de la persoana fizică V (tatăl acestuia), organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică X, prin Nota explicativă nr. 000/06.06.2018, a menționat intrări de fonduri, în numerar, de la tatăl său, persoana fizică V, în cuantum de 000 lei în anul 2014 și 000 lei în anul 2016 și a prezentat pe parcursul verificării fiscale o declarație, emisă la data de 28.06.2018, prin care persoana fizică V menționează că i-a împrumutat fiului său suma de 000 lei, în mai multe tranșe, pe tot parcursul anilor 2014, respectiv 2016, sumele provenind din

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (U.E.) 2016/679

salariu, bonusuri salariale, economii proprii și credit de consum nr. 000, acordat de societatea I.

Din analiza contractului nr. 000/07.04.2009 de credit de consum cu garanție ipotecară, organele de verificare fiscală au constatat că este menționată ca persoană împrumutată, persoana fizică L, valoarea împrumutului de 000 euro fiind virată în contul deținut de aceasta în anul 2009.

De asemenea, din analiza bazei de date A.N.A.F, organele de verificare fiscală au constatat următoarele:

- persoana fizică V, anterior anului 2014, data acordării primului împrumut către persoana fizică X, a obținut venituri anuale din salarii și din arendă la un nivel care nu pot justifica acumularea de fonduri și acordarea unor împrumuturi la nivelul celor acordate, în cuantum de 000 lei;

- în perioada 2010-2015, persoana fizică V, a obținut venituri din dobânzi de la diverse instituții financiar bancare, venituri în creștere, fapt ce indică o acumulare de fonduri, în bancă și nu în numerar;

- în anul 2016, persoana fizică V achiziționează un imobil, iar în acest an nu mai obține venituri din dobânzi, fapt ce conduce la concluzia că toate aceste acumulări de fonduri existente de-a lungul timpului au fost utilizate pentru plata imobilului achiziționat.

Prin urmare, se reține că persoana fizică X nu a prezentat documente justificative/mijloace de probă în susținerea celor declarate, respectiv care să justifice acumularea unor sume în cuantum de 000 lei în anul 2014 și 000 lei în anul 2016.

Totodată, se reține că persoana fizică X nu a făcut dovada fluxului de numerar dintre creditor și debitor, a realizării unor venituri substanțiale și a unei situații financiare care să-i permită acordarea unor sume consistente cu titlu de împrumut.

Mai mult, se reține faptul că în perioada apropiată acordării sumelor, contestatarul nu ar fi înstrăinat bunuri imobile/mobile care să conducă la eventualitatea deținerii unei sume de bani la nivelul celei acordate (000 lei), ci din contră, eventualele resurse financiare sunt investite în achiziția unui imobil, împreună cu soția sa, L.

De asemenea, se reține că organele de verificare fiscală au solicitat persoanei fizice X să facă dovada actelor și faptelor care au stat la baza declarațiilor sale, respectiv dovada sursei de proveniență a sumelor împrumutate, a fluxului de numerar sau a trasabilității sumelor de bani împrumutate de la persoana fizică V.

Or, declarația persoanei fizice V, dată chiar în cursul verificării situației fiscale personale, în lipsa coroborării cu alte mijloace de probă, nu poate certifica transferul sumelor de bani în numerar, în cuantum de 000 lei, menționate de contestatar ca sursă de fonduri pentru intrările de numerar în anul fiscal 2014, respectiv 2016, motiv pentru care în mod corect organele

de verificare fiscală nu au luat în considerare suma mai sus menționată drept sursă de fonduri pentru creditarea societății Y.

Față de cele prezentate, organul de soluționare a contestației reține că în mod corect organul de verificare nu a luat în considerare împrumutul invocat de contestatar.

c) În ceea ce privește împrumuturile în cuantum total de 000 lei, acordat de persoana fizică W (nașul acestuia), organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Organele de verificare fiscală au constatat că, persoana fizică X a declarat, prin Nota explicativă nr. 000/06.06.2018, intrări de fonduri, în numerar, în tranșe, de la nașul său, persoana fizică W, în cuantum de 000 lei, în anul 2014 și în cuantum de 000 lei, în anul 2016 și a prezentat, odată cu Declarația de Patrimoniu și Venituri nr. 000/02.07.2018, o declarație din data de 26.06.2018, dată de persoana fizică W, prin care se menționează faptul că i-a împrumutat acestuia, suma de 000 lei, pe tot parcursul anului 2014 și suma de 000 lei, pe tot parcursul anului 2016, fără a depune alte documente sau mijloace de probă.

Prin aceeași declarație, persoana fizică W, a menționat faptul că sumele provin din salariu, bonusuri salariale și economii proprii, fiind atașate două adeverințe privind impozitul pe venit obținut în anii fiscali 2015 și 2016, precum și o adeverință privind plățile efectuate reprezentând baza contribuției personale, respectiv privind contribuțiile deduse, emisă de societatea X, pentru perioada ianuarie 2014 – 31.12.2014.

Se reține că, adeverința emisă de societatea X de la care persoana fizică W a obținut venituri din salarii, pentru perioada ianuarie 2014 – 31.12.2014 și transmisă organelor de verificare fiscală, prin e-mail, de către persoana fizică X, nu face dovada cuantumului veniturilor obținute, fiind doar o adeverință privind plățile efectuate, reprezentând baza contribuției personale, respectiv a contribuțiilor deduse.

Din analiza informațiilor furnizate de bazele de date A.N.A.F, organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică W în anul 2014, anul acordării împrumutului în sumă de 000 lei, nu figurează în evidența fiscală cu venituri declarate, iar în anul 2016, anul acordării împrumutului în sumă de 000 lei, acesta a obținut venituri anuale din salarii și jocuri de noroc la un nivel care nu pot justifica acumularea de fonduri și acordarea unor împrumuturi la nivelul celor acordate.

Tot din informațiile din baza de date A.N.A.F, în anul 2010, persoana fizică W, a achiziționat un imobil, pentru care a fost instituită o ipotecă, iar în perioada anterioară împrumutului acordat către persoana fizică contestatară, persoana fizică W nu a obținut venituri din dobânzi, aspect care conduce la concluzia că nu deținea sume de bani în conturi la bănci.

De asemenea, din informațiile obținute din baza de date A.N.A.F., organele de verificare au constatat că în perioada anterioară acordării

sumei, persoana fizică W, nu ar fi înstrăinat bunuri imobile care să justifice deținerea unei sume la nivelul împrumutului acordat (000 lei).

Or, având în vedere simplele susțineri ale persoanei fizice X, referitoare la acordarea sumei de bani drept împrumut în cuantum de 000 lei de la persoana fizică W (nașul acestuia), necoroborată cu alte elemente probatorii, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, astfel în mod corect organele de verificare fiscală nu au luat în considerare drept intrare de fonduri, în numerar, sumele declarate ca fiind împrumutate de la persoana fizică W, în valoare totală de 000 lei, menționată de contribuabil ca împrumut primit, de la acesta și declarată drept sursă de fonduri pentru împrumutul acordat societății Y.

d) În ceea ce privește sumele de bani provenite de la C.A.R. se rețin următoarele:

Prin Declarația de Patrimoniu și Venituri nr. 000/02.07.2018 și a Notei explicative nr. 000/06.06.2018, persoana fizică contestatară a declarat intrări de numerar din împrumuturi contractate de la C.A.R., în suma de 000 lei în anul 2015 și în suma de 000 lei și a prezentat 3 adeverințe emise de C.A.R., respectiv adeverința nr. 000/2018 privind contractul nr. 000/25.02.2015 încheiat cu persoana fizică X, adeverința nr. 000/2018 privind contractul nr. 000/2015 încheiat cu soția persoanei fizice contestatate și adeverința nr. 000/2018 privind contractul nr. 000/27.05.2016 încheiat cu persoana fizică U, soacra persoanei fizice contestatate.

Organele de verificare fiscală au solicitat de la C.A.R., prin adresa nr. 000/27.07.2018, documente justificative privind plățile efectuate către persoana fizică X, or din documentele primite, rezultă că a fost încheiat contractul de împrumut nr. 000/25.02.2015, între C.A.R. și persoana fizică contestatară, membră C.A.R., având ca obiect acordarea unui împrumut în valoare de 000 lei, suma fiind luată în considerare de organele de verificare fiscală ca intrare de numerar în cursul anului 2015.

De asemenea, se reține ca tot în anul 2015, odată cu împrumutul contractat de contestatar, a fost încheiat un contract de împrumut având nr. 000/25.02.2015, în valoare de 000 lei și de către soția acestuia, însă se reține că acest aspect nu face dovada că sumele de bani împrumutate de aceasta au fost folosite sau achitate de persoana fizică X, în condițiile în care, conform documentelor transmise de C.A.R., suma a fost virată în contul personal al acesteia, soția având o fișă de plată separată de cea a soțului, împrumutul fiind achitat de soția persoanei fizice X.

În ceea ce privește sumele primite în anul 2016, se reține că, persoana fizică contestatară a prezentat pe parcursul verificării fiscale adeverința nr. 000/22.05.2018 emisă de C.A.R., prin care se menționează că persoana fizică U, soacra persoanei fizice verificate, are în derulare contractul de

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (U.E.) 2016/679

împrumut nr. 000/27.05.2016, în valoare de 000 lei, precum și o declarație prin care se menționează faptul că împrumutul contractat a fost acordat persoanei fizice X.

În urma verificării situației fiscale personale, din documentele prezentate coroborate cu informațiile/documentele deținute de organele de verificare fiscală s-a constatat că persoana fizică contestatară nu a probat cu documente justificative sau alte mijloace de probă transferul sumei de bani între persoana fizică U și persoana fizică X.

De asemenea, organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică contestatară a creditat zilnic societatea Y cu sume de bani într-un quantum fix, respectiv 000 lei în fiecare zi din perioada 01.06.2016-21.06.2016, valori mult mai mari decât valoarea împrumutului contractat de persoana fizică U.

Mai mult, se reține că la art. 4 din Legea nr. 70 din 2 aprilie 2015, pentru întărirea disciplinei financiare privind operațiunile de încasări și plăți în numerar și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002, privind introducerea sistemelor moderne de plată, se prevede că:

*„(1) Operațiunile de încasări în numerar efectuate de persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1), de la persoane fizice, reprezentând cesiuni de creanțe, primiri de împrumuturi sau alte finanțări, precum și contravaloarea unor livrări de bunuri sau a unor prestări de servicii se efectuează în limita unui plafon zilnic de 10.000 lei de la o persoană.*

*(2) Sunt interzise încasările fragmentate de la o persoană, pentru operațiunile de încasări în numerar prevăzute la alin. (1), cu o valoare mai mare de 10.000 lei, precum și fragmentarea tranzacțiilor reprezentând cesiuni de creanțe, primiri de împrumuturi sau alte finanțări, respectiv fragmentarea unei livrări de bunuri sau a unei prestări de servicii, cu valoare mai mare de 10.000 lei”.*

Or, din textul de lege mai sus menționat se reține că legiuitorul prevede ca în cazul unui împrumut încheiat între două persoane fizice quantumul acestuia nu poate depăși plafonul zilnic de 10.000 lei.

Astfel, având în vedere că pe de-o parte valoarea împrumutului depășește plafonul zilnic de 10.000 lei, fiind de 000 lei, iar pe de altă parte cele două persoane fizice dețin conturi bancare, nu se justifică operațiunea de retragere a sumelor de bani din contul bancar deținut de persoana fizică U și transferul către contestatar în numerar.

Totodată, organul de soluționare a contestației reține că nici pe parcursul verificării fiscale și nici cu ocazia exercitării căilor administrative de atac, contestatarul nu a depus documente justificative care să ateste faptul că în cursul perioadei 2015-2016, persoana fizică a dobândit și alte sume de bani de la C.A.R., în afara sumei de 000 lei.

Având în vedere cele reținute, organul de soluționare a contestației reține că, în mod corect, organele de verificare fiscală nu au luat în considerare pentru anul 2015 suma de 000 lei și pentru anul 2016 suma de 000 lei, menționate de persoana fizică X ca provenite de la C.A.R..

Cât privește susținerea contestatarului potrivit căreia avea obligația de a proba cu documente justificative veniturile sale și nu ale altor persoane, iar organele de verificare fiscală nu au dovedit contrariul, respectiv că sumele de bani produse de părinții săi ar fi fost folosite cu altă destinație între timp și nu ar mai fi avut disponibilități bănești pentru acordarea împrumuturilor, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât din documentele aflate la dosarul cauzei, rezultă că pentru stabilirea cât mai corectă a stării de fapt fiscale a contribuabilului supus verificării, organele de verificare fiscală au solicitat, în vederea clarificării situației, explicații și documente justificative de la contestatar și de la persoanele cu care a declarat că a tranzacționat sume de bani.

Or, persoana fizică X avea obligația de a prezenta organului fiscal informațiile necesare în vederea stabilirii stării de fapt fiscale în conformitate cu prevederile art. 58 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, persoana fizică X avea obligația de a întreprinde toate măsurile în vederea procurării mijloacelor de probă, conform art. 73, coroborat cu art. 10 alin. (2) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

*Art. 73 „Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”*

*Art. 10 alin. (2) „Contribuabilul/Plătitorul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților ce îi stau la dispoziție.”*

Întrucât, din informațiile obținute urmare solicitărilor, nu au rezultat elemente clare și concludente care să ateste operațiunile supuse verificării, organele de verificare fiscală au apreciat, în limitele atribuțiilor și competențelor ce le revin, relevanța stărilor de fapt fiscale.

Totodată, se reține că simplele afirmații cu privire la împrumuturile acordate de mai multe persoane fizice, fără prezentarea altor mijloace de probă care să ateste suma împrumutată de persoana fizică X de la persoanele fizice Z și V, potrivit art. 10 și art. 58 din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că persoana fizică contestatară avea obligația de a coopera cu organele de verificare fiscală și de a furniza acestuia informațiile necesare în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de acesta în întregime, conform realității și prin indicarea



mijloacelor doveditoare care îi erau cunoscute, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației.

De asemenea, se reține că Decizia de impunere nr. 000 /2018, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2018, cuprinde motivele de fapt și de drept în baza cărora a fost întocmită, iar explicitarea constatărilor faptice cuprinde examinarea tuturor elementelor relevante pentru impunere bazate pe constatările proprii și pe mijloacele de probă prevăzute de normele legale.

e) În ceea ce privește suma de 000 lei, declarată de persoana fizică X ca fiind provenită din evenimente familiale (cununie, botez, nuntă), organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Organele de verificare fiscală au solicitat persoanei fizice X, în temeiul art. 138 alin. 12 din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, documente justificative sau alte mijloace de probă relevante, care să facă dovada celor susținute prin declarațiile scrise date pe parcursul verificării situației fiscale personale, în sensul acumulării și depozitării, precum și a utilizării sumelor de bani declarate ca sold de numerar la data de 01.01.2014, sold declarat ca fiind provenit din sumele încasate din desfășurarea celor 3 evenimente familiale menționate, respectiv cununie, nuntă și botez.

Astfel, declarațiile depuse de persoana fizică contestatară, date de persoanele fizice A, B, C, confirmă faptul că cele 3 evenimente familiale au avut loc, aspect necontestat de organele de verificare fiscală, fără a clarifica însă sumele declarate de persoana fizică X ca sold de numerar la data de 01.01.2014, 01.01.2015, respectiv 01.01.2016, sume provenite din evenimentele familiale menționate și nici utilizarea acestora, conform declarațiilor contestatarului, pentru creditarea societății Y.

Se reține că organele de verificare fiscală au constat că din explicațiile scrise prezentate de către persoana fizică X, conform notei explicative nr. 000/06.06.2018, rezultă că în perioada verificată 01.01.2014 – 31.12.2016 nu a obținut venituri. Totodată acesta a menționat faptul că nu obișnuiește să acumuleze fonduri în numerar, toate sumele obținute fiind investite în societatea Y și nu deținea fonduri în numerar la începutul și sfârșitul anilor fiscali verificați.

Ulterior, prin aceeași notă explicativă, persoana fizică X a revenit cu precizarea că la data de 01.01.2014 deținea suma de 000 lei, provenită din sumele de bani obținute din cununie, nuntă, botez, evenimente ce au avut loc în anii 2010 și 2011, desfășurate în restaurantul mamei sale din cadrul hotelului S, iar la data de 31.12.2014, respectiv 01.01.2015, 31.12.2015, 01.01.2016, deținea tot suma de 000 lei, sumă ce a fost reinvestită în societatea mai sus menționată, în diverse tranșe, conform biletelor la ordin scadente și lăsată la dispoziția acesteia, astfel că la data de 31.12.2016 soldul de numerar a fost 000 lei.

Totodată, prin răspunsurile la întrebările din Nota explicativă nr. 000/20.08.2018, persoana fizică X a menționat faptul că suma de 000 lei, declarată drept sold de numerar la data de 01.01.2014, a fost depozitată în lei, în seiful din locuința personală, fiind obținută astfel – 000 lei, în urma cununiei, botezului, nunții, aceste sume fiind depuse și retrase succesiv din societatea pe care o deține, în funcție de nevoile de lichidități ale societății.

Organele de verificare fiscală, pentru clarificarea situației fiscale personale, au transmis o nouă notă explicativă înregistrată sub nr. 000/24.09.2018, prin care au solicitat persoanei fizice X să prezinte documentele justificative care atestă organizarea evenimentelor menționate (contracte, facturi, bonuri fiscale), inclusiv identificarea terților colaboratori (furnizorii de servicii), precum și lista persoanelor participante la fiecare eveniment, totodată, fiind solicitate documentele justificative relevante.

Prin răspunsul la întrebarea nr. 1 din Nota explicativă mai sus menționată, persoana fizică X a precizat faptul că evenimentele au fost organizate în restaurantele S al căror proprietar este mama sa, iar în anul 2010 – 2011, societatea care gestiona hotelul și restaurantele, aparținea unei alte persoane, cu care sunt în litigiu și nu deține contracte sau facturi fiscale. Totodată a menționat faptul că nu deține contracte sau facturi încheiate cu furnizorii de servicii, iar în contradicție cu răspunsul mai sus menționat, aferent Notei explicative înregistrată sub nr. 000/20.08.2018, referitoare la locul depozitării sumelor obținute din evenimentele familiale desfășurate, persoana fizică contestatară, menționează că aceste sume au fost depozitate „în numerar în casa socrilor săi și a mamei sale”, respectiv persoanele fizice U, H și mama sa.

Totodată, persoana fizică X a depus la dosarul cauzei declarații aparținând persoanelor fizice A, B, C, prin care aceștia confirmă faptul că cele 3 evenimente familiale au avut loc, respectiv cununie, nuntă și botez. Or se reține că acest aspect nu a fost contestat de organele de verificare fiscală, însă declarațiile scrise date de cele trei persoane fizice mai sus menționate la data de 26.10.2018, 27.10.2018, respectiv 27.11.2018, nu pot constitui documente justificative sau mijloce de probă în sensul prevăzut de art. 55 din Legea nr. 207/2015, privind Codul de Procedură Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile în care acestea confirmă doar desfășurarea evenimentelor familiale și estimarea numărului de invitați, fără să facă dovada obținerii și depozitării pe parcursul anilor, respectiv utilizării sumelor menționate de persoana fizică contestatară drept sold de numerar la începutul și sfârșitul anilor fiscali verificați.

În același timp, faptul că mama sa, deținea restaurantul în care s-au desfășurat evenimentele, locație de altfel închiriată unei alte persoane juridice, conform declarațiilor scrise ale persoanei fizice X, nu justifică lipsa documentelor privind organizarea cununiei, nunții și botezului, respectiv contracte, facturi, bonuri fiscale încheiate/emise de terții colaboratori.

Cât privește susținerea contestatarului conform căreia aceste sume obținute urmare desfășurării celor 3 evenimente familiale, nu trebuiau declarate, nu justifică lipsa documentelor care să facă dovada acumulării, depozitării și utilizării sumelor, în condițiile în care persoana fizică X susține că mai contractează și alte credite, în același scop, al investiții în societatea Y, deși suma declarată ca obținută din cele 3 evenimente familiale i-ar fi fost suficientă pentru aceste investiții, astfel cum rezultă din analiza numerarului menționată în cuprinsul actelor administrativ fiscale atacate.

Astfel, se reține că în mod corect organele de verificare fiscală nu au luat în considerare soldul de numerar menționat de persoana fizică X, ca fiind deținut la data de 01.01.2014, 01.01.2015, respectiv 01.01.2016 în cuantum de 000 lei, motiv pentru care argumentul persoanei fizice contestat are nu va fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei.

Prin urmare, având în vedere lipsa informațiilor și documentelor, respectiv ca urmare a prezentării în cuprinsul notelor explicative date de către persoana fizică X, a unor informații contradictorii, incorecte sau incomplete, privind diferența semnificativă înregistrată, pe de o parte între veniturile declarate de persoana fizică sau de plătitori și pe de altă parte, veniturile estimate determinate în baza situației fiscale personale, organele de verificare fiscală, se reține că în mod corect, au procedat la stabilirea bazei impozabile ajustate pe baza documentelor relevante prezentate de persoana fizică contestatară, pe baza documentelor și informațiilor existente în dosarul fiscal din baza de date A.N.A.F. și pe baza informațiilor și documentelor transmise de terți, care au relevanță pentru determinarea situației fiscale personale a contestatarului.

Față de cele reținute, în temeiul prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit. a) din Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de persoana fizică X pentru suma de **000 lei**, reprezentând impozit pe veniturile a căror sursă nu a fost identificată.

Referitor la accesoriile în sumă de 000 lei aferente impozitului pe venit, având în vedere că prin prezenta decizie a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere nr. 000/2018 pentru impozit pe venit în sumă de 000 lei, iar stabilirea de accesorii aferente impozitului pe venit în sarcina contestatarului reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația și pentru suma de **000 lei** cu titlu de accesorii aferente impozitului pe venit, conform principiului de drept "*accessorium sequitur*

*principale*“, potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului ținând cont și de faptul că persoana fizică X nu contestă modul de calcul al accesoriilor în ceea ce privește perioada de calcul și cota aplicată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul actelor normative invocate, se:

## **D E C I D E**

**Respingerea ca neîntemeiată** a contestației formulate de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2018, emisă de organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice pentru suma de **000 lei**, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de nedeclarare.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul ... în termen de 6 luni de la data comunicării.

**DIRECTOR GENERAL,**